

Αυτόπτης περιγράφει την τελευταία μέρα του

[Γέροντες](#)

Ο

Γέροντας

Παΐσιος τελικά προσβλήθηκε από καρκίνο και νοσηλεύθηκε σε νοσοκομείο της Θεσσαλονίκης!

Στο νοσοκομείο φρόντισαν το Γέροντα όσο μπορούσαν καλύτερα. Ο καρκίνος, όμως, προχώρησε τόσο, πού το τέλος ήταν πολύ ορατό.

Η αναχώρησή του για τους ουρανούς ήταν ζήτημα χρόνου. Γι'αυτή την αναχώρηση, για την οποία προετοιμαζόταν σε όλη του τη ζωή, ήθελε να αφιερώσει και τον υπόλοιπο χρόνο της ζωής του στο μοναστήρι του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου Σουρωτής. Ο μακαριστός Χριστόφορος Οικονόμου ήταν κοντά του και σε γράμμα του περιγράφει την αναχώρηση του Γέροντα από το Νοσοκομείο:

«Σήμερα έφυγε και ο π. Παΐσιος από το νοσοκομείο. Είχε πολύ κόσμο και μας είπαν ότι θα έβγαινε στο σαλόνι για να ευλογήσει. Τελικά, εκείνη την ώρα έφευγε από το νοσοκομείο.

Ο κόσμος, οι γυναίκες, νοσοκόμες, γιατροί, άρρωστοι, συνωστίζονταν όλοι γύρω του.

Ψήλωσε το χέρι του και από την πόρτα χαιρέτησε τους άρρωστους στους διπλανούς θαλάμους. Ένας άρρωστος στο διάδρομο πού είχε ορρούς στο χέρι πήγε να του φιλήσει το χέρι, αλλά ο π. Παΐσιος φίλησε το χέρι του ασθενούς. Μπροστά από το ανσανσέρ ψήλωσε το χέρι του και μας ευλόγησε όλους. Μπήκε στο ανσανσέρ να κατέβει κάτω στο δρόμο.

Όλοι τρέξαμε από τις σκάλες να τον δούμε για τελευταία φορά. Χαιρετούσε τον κόσμο. Βγήκε έξω από το νοσοκομείο. Ο κόσμος τον περιτριγύρισε γύρω από το αυτοκίνητο, ενώ λεπτές νιφάδες χιονιού έπεφταν. Η νοσοκόμα φώναζε να τον αφήσει ο κόσμος να μπει μέσα στο αυτοκίνητο, γιατί έκανε πολλή ψύχρα και ο άνθρωπος δεν μπορούσε. Μπήκε, τελικά, στο αυτοκίνητο, αφού έκανε το σταυρό του. Όλοι προσπαθούσαν να τον αγγίξουν· έπιαναν το χέρι του, άγγιζαν το τζάμι τού αυτοκινήτου.

Ξεκίνησε τελικά το αυτοκίνητο, αλλά προχωρούσε πολύ σιγά, λόγω της μεγάλης κυκλοφορίας. Γιατράινες, νοσοκόμες, νοσοκόμοι, γιατροί, κατέβηκαν κάτω και όπως ήταν μέσα στο αυτοκίνητο άγγιζαν το τζάμι του αυτοκινήτου πού προχωρούσε αργά-αργά για να τον χαιρετήσουν. Το αυτοκίνητο πέρασε από το δρόμο πού βρίσκεται μπροστά από το σπίτι μου». Και συνεχίζει ο Χριστόφορος:

«Τί ήταν το πέρασμα αυτού του ανθρώπου! Ο κόσμος τον ακολουθούσε σαν να ήταν ο Μεσσίας. Σκηνή σαν την Βαϊφόρο, μόνο πού αντί για γαϊδουράκι τώρα ήταν ένα αυτοκινητάκι! Όλος ο κόσμος, οι περισσότερες γυναίκες, ήσαν συγκινημένοι, άλλες δάκρυζαν. Αλλά και ο ίδιος ήταν συγκινημένος με την αγάπη πού του έδειχνε ο κόσμος. Σαν να έλεγε πώς θα την ξεπληρώσει με πολλή προσευχή για τους συνανθρώπους του». Και επιλέγει ο Χριστόφορος:

«Αλλά μήπως είναι λίγα πού χρωστούμε η γενιά μας, στις ευχές και προσευχές αυτού του ανθρώπου. Ένας άγιος ανάμεσά μας. Η ενσάρκωση της εκπλήρωσης των Ευαγγελικών λόγων».

Ο Γέροντας Παΐσιος άφησε την τελευταία του πνοή στις 12 Ιουλίου 1994.

Πηγή: ekklisiaonline.gr